

[Ministeren for skatter og afgifter]

Hensigten med forslaget er at bringe tilnærmelsesvis overensstemmelse mellem skattemyndighedernes og skatteydernes frister med hensyn til tilbageregulering af skatter.

Efter den gældende bestemmelse kan sager om skattespørgsmål, hvor betingelserne for at klage til landsskatteretten ikke er til stede, indbringes for domstolene inden 3 år efter udløbet af vedkommende indkomstår. Der har desuden fæstnet sig en administrativ praksis gående ud på, at en skatteyder inden for samme tidsrum kan få sin skatteansættelse optaget til ny behandling ved en ligningsmyndighed, i reglen vedkommende amtsligningsråd, når skatteyderen er i stand til at godtgøre, at ansættelsen har hvilet på et forkort grundlag.

Skattemyndighederne selv kan med visse undtagelser revidere skatteansættelser, som er op til 5 år gamle.

Det foreslås at forlænge den omtalte frist for domstolsindbringelse af skattesager fra 3 til 5 år. Det foreslås samtidig, at en særlig frist for domstolsindbringelse på 1 år, der gælder på visse områder, ophæves for så vidt angår sager om afsluttende skatteansættelser og skatteansættelser af dødsboer, således at fristen for disse sagers vedkommende også bliver 5 år.

Herudover er det ved forslaget søgt præciseret, at en skatteyder først kan gå til domstolene, når vejen over landsskatteretten har været forsøgt. Det bliver på denne måde landsskatteretten, der fastslår, om betingelserne for behandling ved retten har været til stede.

Endelig foreslås to forskrifter angående klagebehandlingen i ligningskommissionerne, som utilsigtet er gledet ud i forbindelse med en revision af loven i foråret, genindsat.

Lovforslaget følger en anbefaling i den betænkning, som udvalget om eventuel styrkelse af lovforklaringen inden for skatteadministrationen (retssikkerhedsudvalget) afgav i marts 1982.

Som anført i lovforslagets bemærkninger kan lovforslaget ikke formodes at medføre nogen større forøgelse af antallet af retssager, fordi de ansættelser, der er talte om, kan forventes ændret bevillingsmæssigt. Derimod må der påregnes et vist merarbejde for de myndigheder, der skal gennemføre ændringerne. Endvidere vil der være forbundet et provenutab med forslagens gennemførelse,

som dog efter alt at domme bliver af beskednen størrelsesorden.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg herefter anbefale forslaget til en velvillig behandling i tinget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning.

(Lovforslag nr. L 94).

Ved forslaget ophæves revisionsbestemmelserne, der blev indsat ved lovens vedtagelse i 1979, ligesom der sker en mindre, teknisk justering vedrørende sammensætningen af Det særlige Bygningssyn.

Lovforslaget skal ses som en del af opfølgningen af betænkningen afgivet af det midlertidige udvalg om samarbejdet mellem fredningsmyndighederne og museerne m.fl. om arbejdsopgaverne i medfør af lovgivningen om bygningsfredning, fortidsminder m.v. Om udvalgets arbejde skal jeg henviser til forslagens bemærkninger.

På bygningsfredningsområdet har udvalget ikke ment, at der var anledning til at foreslå ændringer i opgavefordelingen, idet bygningsbevaringen er en integreret del af den regulering af fast ejendom, som varetages af miljøministeriet i sammenhæng med den øvrige planlægnings- og fredningsfunktion.

Jeg kan hertil føje, at de erfaringer, der i øvrigt er indvundet ved administrationen af bygningsfredningsloven, heller ikke giver grundlag for ændringer i loven. Den mindre, tekniske justering af loven, der indebærer, at der fremtidig – uden lovændring – kan foretages korrektioner i bygningssynets sammensætning, f.eks. ved omdannelse af de repræsenterede institutioner, er ligeledes i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Jeg mener således, at det foreliggende lovforslag er i nøje overensstemmelse med udvalgets forslag og udviklingen på området i øvrigt.

Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse om ophævelse af revisionsbestemmelserne for det årlige statstilskud til statens bygningsfredningsfond, idet der ikke længere er den forudsatte sammenhæng med finansministeriets planreddegørelse for de offentlige investeringer 1978–90.